

hold af miljøfremmede stoffer og tungmetaller etc.

Fødevarereproduktionen skal indrettes, så der er optimal sikkerhed. Men intet system kan garantere forbrugerne 100 pct. mod sygdomsangreb eller forureninger. Sådanne problemer må håndteres med fuld åbenhed og konsekvens, når de opstår.

Denne politik er først og fremmest vigtig af hensyn til forbrugerne, men også en garanti for det danske image i international sammenhæng - til fordel for eksporten.

Formålet med indsatsen er, at virksomhederne - hele vejen gennem kæden - udbyder fødevarer, som er sikre og af høj kvalitet, og som afspejler hjemlige og internationale forbrugeres forventninger.

ERHVERVET OG INTERNATIONALISERING

Konkurrence

Udviklingen af vidensamfundet vil føre til en global og mere intensiv konkurrence for de enkelte virksomheder.

Den fælles landbrugspolitik i EU skal derfor også udvikles i en mere markedsorienteret retning.

Inden for WTO er man i gang med at gennemføre øget liberalisering og krav om mindre støtte inden for landbrug. Det gør adgangen til både det danske og de udenlandske markeder nemmere. Også fiskeriet må forudse en øget liberalisering på toldområdet.

Den forestående optagelse af nye medlemslande i EU øger behovet for reform af landbrugspolitikken. EU's landbrugspolitik må ændres for at begrænse presset på de fælles ressourcer.

Det indre marked kan blive udvidet med over 100 mio. nye forbrugere. Stigende indkomst i disse lande vil kunne forøge Danmarks eksport væsentligt. Udvidelsen må forventes at skabe vækst inden for hele EU, og det vil skabe nye markeder for det danske fødevarerhverv.

Især de virksomheder, der er fleksible og parate til omstilling, vil kunne drage fordel af liberaliseringen.

Fødevarerhvervet må fokusere på fødevarer med højt værdiindhold og fødevarer, som er mindre følsomme over for prisændringer og konjunktursvingninger.

Fødevarerhvervet er pålagt en række krav om miljø og fødevarer sikkerhed. Opfyldelsen af

disse krav skal dokumenteres over for forbrugeren og kunne vendes til en konkurrencefordel.

Formålet med indsatsen er, at det danske fødevarerhverv udnytter de nye muligheder på det indre marked og på det globale marked.

ERHVERVET OG NATUREN/MILJØET

Strukturudvikling

Landbruget må være i front med udvikling af produktivitet for at klare sig i konkurrencen. Det vil betyde færre, større og mere specialiserede bedrifter. Omvendt er der et ønske om levende landdistrikter og selveje i jordbruget. Udfordringen bliver at finde en balance mellem tendenserne.

En samfundsmæssigt ansvarlig produktion af fødevarer tager hensyn til miljø- og arbejdsmiljø. Udvikling af miljøvenligt, herunder økologisk jordbrug, fiskeriets bæredygtighed og forbedring af arbejdsmiljø er centrale strategier.

Dette er også vigtigt i et erhvervspolitisk perspektiv for at sikre afsætning på et marked, hvor forbrugerne har fået råd til at interessere sig for kvalitet. Det kan dels være umiddelbare kvaliteter ud over prisen, som smag, konsistens, udseende, og dels bagved liggende kvaliteter som miljømæssige, dyrevelfærdsmæssige, sikkerhedsmæssige, arbejdsmiljømæssige og etiske aspekter. Forbrugerinteressen findes både i Danmark og i udlandet, og flere analyser viser, at den danske fødevarerindustri har gode muligheder for at drage nytte af denne udvikling.

Landbruget forvalter store dele af det åbne land i Danmark. Regeringens mål er, at landbrugserhvervet fortsat skal have en betydende produktion i hele landet. Produktionen skal ske under hensyntagen til målene for vandmiljøet, naturen og kulturmiljøet. Det forudses, at der vil komme stigende krav om integration af miljø- og naturhensyn i sektorpolitikken.

Konkurrencen stiller også krav til fiskeri-erhvervet, hvor en af de største udfordringer vil være at afstemme udviklingen til ressourcegrundlaget. Samtidig skal konsum-, kyst- og industrifiskeri tilpasses. Fiskerierne har helt forskellige produktionsvilkår, lige fra lokalt kystfiskeri med mange små fartøjer og en begrænset rækkevidde til det teknisk avancerede fiskeri i stordrift og skarp international konkurrence.

Bæredygtig udnyttelse af fiskebestandene kræver et internationalt samarbejde. EU's fiskeripolitik og andre internationale aftaler søger at